

Kristó Tibor
ŐSKERTI MOZZANAT

a felhők nem emlékeznek
emlékeztetnek
aranykori röpke borongásra
hamar elvonulóra
ahogy egy pillanatra
meglopták a kékjébe feledkezett eget
még nem történt semmi
még nincs bűnbeesés
szikrázóan fehér a Mindenség
porcelán-törékeny távolias
liliom növésehez kedvező idő
hallatszik ahogy a Két Folyó közben
hagymája szürcsöli a vizet
míg az örökkévalóság nyugalma
árad szét a Kerten...

AGÓNIA

mintha a paradicsomkertben
élné utolsó napjait
még fent van a Nap
rózsaszín felhők pásztázzák az eget
biblikusan kies a kert nyugodalmas
érik az alma
legszebbike lehull az ágról
hallja koppanását
ízét már nem érzi
a kígyó épp elcsusszant
elhangzott az Úr parancsa a kiűzetésre
lehull ágyékáról a fügefalevél

indulni kell de merre
az orvosságos dobozra réved tekintete
tegnap hozta szomszédasszonya a patikából
ott áll felbontatlanul az asztalkán
pohárban kávéskanál vár használatára
feje fölött csillagszegekkel kivert
égekupolát észlel gyönyörűségeset
mély levegőt vesz
bámulja a csupasz plafont
ez már nem csillagszegekkel kivert kupola
zuhanás iszonyát éli át
hihetetlen hosszúnak tűnik a pillanat
eszméletlenül hosszúnak
örökkévalónak
elszáll belőle egy utolsó sóhaj
aztán már semmire sem emlékezik
netán mindenre
de már nem ezen a világon

NEM OLYAN FÁJÁS

azt mondja fáj a szíve
de ez nem olyan fájás
vérvomása rendben
vércukra is szintjén
van mit ennie
mióta elment lánya
étvágya sincs
egyre gyakrabban fáj a szíve
de ez nem olyan fájás
valahonnan máshonnan jön
a szívtájára költözik
nem nyilall nem szúr nem sajdul
mikor itthon vannak csillapul
120 per hetven

akár repülhetne is
mintha tó terpeszkedne mellében
s abban békák kuruttyolnának
ilyen hangot hallat szíve a készülékben
megint magára maradt
most is fáj
de nem úgy fáj
nem bordaközi
nem szúr nem feszélyez
nagyon messziről jövő
valamiféle úrbéli fájdalom ez

KEZDHETED ELÖLRŐL, URAM

miért dobálsz el madaraidat Isten
mit kezdesz ezután a halakkal
tűz emészti meg a fákat
meghagysz talán egy ágat
egy tollpelyhet egy halpikkelyt
egy hajszálat
hadd tanulmányozhassák
az eljövendő génnyomozók
lám mire jutott ezen a bolygón
magával már mit kezdeni nem tudó
földönfutó egeket ostromló
tőled elforduló
órületében bolyongó
félresikerült teremtményed
érdemesült-e arra
hogy írmagja fennmaradjon
megelégteléd hálátlanságát
kezdheted előlről a teremtést
Isten

ZIVATAR

nagyon szomorú volt az idő a sörkertben
Gellért a nagyothalló égzengést jósolt már jó előre
mely úgy érkezett
ahogy annak jönnie kell
elsötétült a kert lezuhant az ég
ki öntött vizet a sörömbe
üvöltötte Vidor a rövidlátó
s egy hatalmas rúgást küldött Gellért felé
te lehettél a tettes te süket bellér
Béni bá a csapos surcát fejére kanyarítva
gyűjtögette a még ép üres krigliket
takarodjatok már mindjárt felvesz a víz
ordította s azonmód röpült is a pult mögé
Vidor mint ki jól végezte dolgát
helyreigazította fején a kalapját
megegyengette derekán nadrágszíját
s köpött egy hegyeset a pult felé
hirtelen megvilágosodott az ég
hatalmas robajjal becsapott a villám
egy közeli csűrbe épp a Gellértébe
kanyarogtak híztak a lángkigyók
már égett a csűr mire megérkeztek
a szomszédok tüzet oltani
vedrekben hordták a vizet a kutakból
locsolták a lángokra lapátokkal hadonásztak
Vidor csákánnyal jött
ez a szerszám volt feltüntetve
kapufáján egy pléhlemezkén
így volt *rajzolta* számára a regula tűz esetére
feltörte az istálló oldalfalát
s kivonszolta a riadt tehenet
még idejében
már jó messziről visszhangzott a zivatar
Gellért ezt már nem hallhatta

könnyeivel küszködött a kút mellett
két tenyerébe hajtva fejét a vályú szélén
Vidor szemei fölé emelte tenyerét
Gellértet kereste
majd a kútig vezette a tehenet
megitatni

„AMIKOR SÖTÉTSÉG URALKODIK”*

(kilencszázkilencven nagyhetén)

apja óhaját teljesítette
visszavezette tehenét a megbomlott akolból
ha nem is azt melyet kollektivizáláskor
elhajtottak tőle
elkötötte az üres jászorsor végéről
mintha már üsző kora óta rá várt volna
s még mindig ott legelne
őrizete alatt a sánc martján
most fejét ingatva
engedelmesen battyogott mögötte
horpadt hasa jelezte éhségét
nem kellett ösztökélni
eregelt engedelmesen jámboran
végig faluhosszán
az akoltól a hídon át
a templom mellett lelassultak léptei
aztán újból nekieredt
mit kezdhethetne vele
nem vezetheti fel a városi tömbházlakásba
egyre öregesebben érkezett az este
kikötötte a kocsmá előtti póznához
ismerőse megszánta ideiglenesen elszállásolta
istállójában a telt tőgyű jószágot
tejéből kóstolót kínált fel mázas csuporból

---

* Jézus szavai a Getsemáne-kertben

azon az éjszakán nagyon fekete volt az ég alja
ködbe csomagolva nyomasztotta
mintha földbe akarná döngölni
arra aligha gondolhatott
hogy újra csillagok fogják kivilágítani
arra sem gondolt hogyan fog hazaérni
nem messzire hömpölygött az Olt
mintha súlyos terhet rángatna magával
ezen az éjszakán nehéz gondolatok
terhelték elméjét
rémisztően hidegnek érezte testét
mintha nem is az övé lenne
elhagyhatná akár egy elnyútt kabátot
mint csavargó rongyos gúnyját a sánc szélén
már a tehén sem battyog mögötte
ennyire egyedül rég nem érezte magát
aludt már a táj aludt a falu
aludtak az emberek
lovak horkantása hallatszott
búbos banka riogott a temetőben
véletlenül sem gyúlt fény sehol
itt bolyong valamikori szülőhelyén
sem buszjárat sem vonat
ilyenkor éjnek közepén
próbálta visszaidézni gyermekkorát
a tiszta almon kérődző tehenüket
amint a kút melletti vályúból
issza a frissen mert vizet
s visszaballag az istállóba
tejének ízét érzi vastag fölét
anyja felkeni a frissen sült kenyérszeletre
mintha filmkockán suhanna a jelenet

nem úgy volt semmi mint akkor
ő sem az volt már
idegen volt minden jellegtelen
e félelmetes sötét éjszakában

pedig melengethetné a tudat
teljesítette apja kérését
visszavezette tehenét
de miért bízta rá megtehetette volna ő is
miért volt ez az álságos
tehenes szerepjátszás
ez a fiúságos önalázás
ez a groteszk tehénjáratás
s épp kilencszázkilencven nagyhetén
hagyta volna fenébe az egészet
gyötrődött kétségek gyötörték
mit tehetett volna mit
gyalogosan hagyta el a falut
a város felé tartott
ködbe csomagolva mindenestől
a lelkét nyomasztó éjszakában

GRAMOFON

Maga a fény az éjszakában
hangzik a tornácfára helyezett
gramofonból
éjfélre járhat az idő
a felverklizett henger cinklemezén
meg-megcsúszik a már kopott acéltű
sikong kicsit aztán megnyugszik
s máris ontja magából
a kicsorbult tölcser a slágert
fordul a zárban a kulcs tárul az ajtó
na bejöhet mondja Viki néni
megint későn érkezett
be se kellene engedjem
de az a nóta olyan szépen hangzik
honnan szerezte azt a herkentyűt
az ebédje rég kihűlt a kályha szélén

a mérnök délben megint lármázott
mert hát ő szerzi be a húst
mégis kevesebb adag jut a tányérjára
odaadhattam volna a maga részét
bezzeg a patikus a kedvencem
reklamálta a doki is
de hát ő hozza a gyógyszereimet
az áldott Szperike tanárnő nem háborog
maganak rég útilaput kellett volna kötnöm a talpára
nem így egyeztünk amikor befogadtam
megígérte idejében érkezik
s jut idő a kártyapartira
jól tudja mennyire várom a Máriásat
a kvártélyosaim nem így viselkednek
na még mi van abban a skatulyában
hogyan kezeljem mikor nincs itthon
legyen aki énekeljen nekem
csikorogva elindul a lemez
Manci a kis pesti lány
ez nem jó én Bukarestben szolgáltam
rég lejárt a lemez Viki néni evilági élete is
kosztosai kísérték utolsó útjára
a gramofon kopott dobozában
cipőtisztító kefék beszáradt krémek

A SORKATONA ÁTKA

látnálak titeket a fronton
lötyögő nadrágban
cseplin-bakancsokban
melynek egyik orra balra
másik jobbra mutat
semerre
nincs előre nincs hátra
csak halál van

száradjon testetekre az angyalbőr
gatyát se tudjatok váltani
tizedeljen tífusz
éjszakai folytonos riasztásban
lövedékek robajától
hasadjon szét dobhártyátok
szilánkjaitól vakuljatok meg
hűzlijéből igyátok
a szennyes véres vizet
látnálak mellettem masírozni
fektetnélek meg titeket méterenként
több kilós szerelésben
de idáig nem merészkedtek
ahhoz gyávák vagytok

ti elpuhult fajzatok
csármáló szajkók nyáltúró porontyok
éber stréberek zagyváló fonterbergeek
spekuláns gyúrmányok
az otthoniak se tudhassanak
hollétetekről
pusztuljatok halomra

haza ne térhessetek se élve se halva